Prima instanță: Judecătoria Chișinău (sediul Centru), judecător Bagrin Lucia
Dosarul nr. 2rc-267/24 (2-21156729-02-2rc-21082024)

D E C I Z I E

5 decembrie 2024 mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții de Apel Chișinău

Având în componența sa:
Președintele completului, judecătorul Panov Ana
Judecătorii Malîi Ala și Mămăligă Natalia

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”,

împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 iulie 2024, prin care a fost admisă excepția de tardivitate,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” împotriva Agenției Relații Funciare și Cadastru, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat, privind recunoașterea valabilității contractului și încasarea datoriei,

a c o n s t a t a t :

Circumstanțele cauzei:

La 22 octombrie 2021 Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Relații Funciare și Cadastru privind recunoașterea valabilității contractului de prestare a serviciilor ce țin de reforma funciară și reevaluarea specială a bunurilor imobile pentru anul 2018, și încasarea datoriei pentru serviciile prestate în anul 2018 în mărime de 2 017 754,34 lei.

Poziția instanței de fond:

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 iulie 2024 a fost admisă excepția de tardivitate formulată de reprezentantul pârâtului Agenția Geodezie, Cartografie și Cadastru, avocatul Corneliu Chisilița. S-au respins ca fiind tardive capetele de cerere din acțiunea concretizată înaintată de reclamant Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la constatarea faptului existenței unui raport juridic obligațional între Instituția Publică „Agenția Servicii

Publice” și Agenția Geodezie, Cartografie și Cadastru, generat de o obligație legală; constatarea acțiunilor Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru de nesemnare a contractelor de achiziției publică prin procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare ca fiind neregulamentare; constatarea faptului executării obligațiilor legale de evaluare/reevaluare a bunurilor imobile și reformă funciară pentru anul 2018 de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”; constatarea existenței unei datorii a Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru față de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” în mărime de 2017754,34 lei rezultată din prestarea serviciilor cadastrale și de evaluare; constatarea faptului existenței unei datorii a Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru în mărime de 161 224,03 lei care reprezintă TVA la serviciile prestate de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” împotriva Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor privind recunoașterea valabilității contractului și încasarea datoriei.

Solicitarea recurentei:

Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 15 august 2024, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 iulie 2024, solicitând admiterea recursului și casarea încheierii primei instanțe.

Argumentele recurentei:

În argumentarea cererii de recurs, reprezentantul recurentei Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” a invocat că nu este de acord cu încheierea instanței de fond și o consideră neîntemeiată.

Menționează că în octombrie 2021, au fost înaintate cerinţele de recunoaştere a valabilităţii contractului şi de încasare a datoriei, prin care recurentul a adus la cunoştinţa intimatului şi instanţei faptul încălcării unui drept al său ce pretinde să-l repare prin intermediul instanţei de judecată, încercând să-şi realizeze dreptul său, să-l disciplineze pe partenerul său contractual, partener al unui contract pe care refuză să-l semneze şi refuză să-şi îndeplinească obligaţiile, exact aşa precum defineşte instanţa rolul termenului de prescripţie.

Relevă că principalul drept încălcat în speţă este datoria neachitată de partenerul contractului nesemnat, fapt adus la cunoştinţa instanţei în octombrie 2021. Dreptul de sesizare a instanţei în legătură cu încălcarea dreptului la încasarea datoriei a fost realizat în termenul de prescripţie de 3 ani prevăzut pentru cerinţele patrimoniale, pe lângă cea de recunoaştere a contractului valabil, cu solicitarea emiterii unei hotărâri care să ţină loc de contract. Pentru cerinţele înaintate prin cererea de concretizare, nu urma a fi solicitată repunerea în termen, întrucât sunt

nepatrimoniale, deci imprescriptibile, în plus sunt intrinseci cerinţei de recunoaştere a contractului valabil. Efectele unui contract valabil sunt prevăzute de legiuitor ca fiind executarea obligaţiilor şi exercitarea drepturilor partenerilor contractuali, în cazul dat, obligaţia de a presta un serviciu şi de a primi plata pentru el şi, pentru celălalt participant al raportului contractual, de a primi serviciul prestat şi de a achita plata acestuia.

Respectiv, recurentul prin cererea concretizată nu a făcut decât să structureze logic acest lanţ al obligaţiilor şi drepturilor. Reiterează că litigiul în speță se referă la o obligaţie legală, imperativă pentru recurent, de prestare a serviciilor de evaluare funciară şi reformă funciară, dar este la fel de imperativă şi obligaţia intimatului de semnare a contractului şi de achitare a preţului serviciului prestat beneficiarului şi recepţionat de stat.

Consideră că cerinţele de recunoaştere a contractului valabil şi de încasare a datoriei înglobează cerinţele înaintate în cererea concretizată de constatare a unui raport obligaţional generat de o obligaţie legală, de constatare a inacţiunilor de nesemnare a contractului ca fiind neregulamentare, de constatare a executării obligaţiei de evaluare a bunurilor imobile şi reformă funciară, de constatare a existenţei datoriei formate din neachitarea serviciilor prestate şi respectiv, obligarea achitării acesteia.

Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, fiind obligată prin lege, a executat serviciul de evaluare şi reformă funciară, impus de lege, pe care îl face zi de zi, lunar, anual. Aceste servicii sunt obligatorii pentru executare şi transmitere zilnică a informaţiei către Serviciul Fiscal de Stat, respectiv, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, indiscutabil, nu avea opţiunea de a nu le executa, indiferent de avea careva obiecţii, neclarităţi, incertitudini.

La fel, Agenţia Geodezie, Cartografie şi Cadastru, fiind organul ce face politici în domeniu, era şi ea obligată prin lege să suplinească procedura prevăzută de lege de iniţiere, solicitare, monitorizare, asistenţă şi achitare a serviciului respectiv, indiferent de existenţa cărorva obiecţii, neclarităţi, incertitudini, legate fie şi de preţul serviciilor.

Accentuează că Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” şi-a executat obligaţia legală, iar Agenţia Geodezie, Cartografie şi Cadastru nu şi-a executat obligaţiile, din care motiv nu pot obţine documentul care ar certifica faptul juridic a cărui constatare o solicită, prin urmare au înaintat instanţei cerinţa de constatare a existenţei unui raport juridic cu Agenţia Geodezie, Cartografie şi Cadastru.

Comunică că cerinţa este una nepatrimonială, iar Codul civil prevede cerinţele nepatrimoniale ca fiind imprescriptibile. Cerinţa de constatare a existenţei unui raport juridic şi de nesemnare a contractului, de sinestătător, nu duc la încasarea unui interes patrimonial.

La 19 septembrie 2024, prin intermediul poștei electronice, Serviciul Fiscal de Stat a depus referință asupra cererii de recurs.

Termenul de declarare a recursului:

În corespundere cu prevederile art. 425 Cod de procedură civilă, termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la comunicarea încheierii.

Din actele cauzei rezultă că încheierea recurată a fost emisă la 31 iulie 2024, încheierea fiind recepționată de recurent la 6 august 2024, fapt confirmat prin avizul de recepție (f. d. 47).

Astfel, recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice" împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 iulie 2024 se consideră depus în termen.

Aprecierea instanţei de recurs:

Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de către participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău conchide că recursul urmează a fi admis și casată încheierea contestată, reieșind din considerentele ce succed.

În conformitate cu prevederile art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

În virtutea prevederilor art. 427 lit. b) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept: să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.

În acord cu prevederile art. 186^1 din Codul de procedură civilă, cererile depuse în instanţa de judecată peste termenul de prescripţie extinctivă, a căror tardivitate a fost invocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare de partea în proces, persoana în a cărei favoare a curs prescripţia, de creditorul persoanei sau de către oricare altă persoană care are interes legitim, se examinează în fond doar după examinarea de către instanţa de judecată a excepţiei de tardivitate. Dacă reclamantul a solicitat repunerea în termenul de prescripţie sau solicită repunerea odată cu ridicarea excepţiei, instanţa de judecată examinează excepţia de tardivitate concomitent cu cererea de repunere în termen. Excepţia de tardivitate şi, după caz, repunerea în termen se soluţionează în şedinţă de judecată, convocată în faza de pregătire a cauzei pentru dezbateri judiciare. Lipsa participanţilor citaţi legal nu împiedică examinarea cererilor. Dacă nu se dispune

repunerea în termen şi/sau se admite excepţia de tardivitate, instanţa de judecată respinge acţiunea ca fiind tardivă printr-o încheiere motivată care poate fi atacată cu recurs. Instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii adoptate conform alin. (3), este în drept: a) să respingă recursul şi să menţină încheierea; b) să admită recursul şi să caseze integral încheierea, restituind cauza spre rejudecare.

Din materialul probator rezultă că, la 22 octombrie 2021, Agenția Servicii Publice s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Agenției Relații Funciare și Cadastru privind recunoașterea valabilității contractului de prestare a serviciilor ce țin de reforma funciară și reevaluarea specială a bunurilor imobile pentru anul 2018 și încasarea sumei de 2 017 754,34 lei cu titlu de datorie pentru serviciile prestate în anul 2018.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 octombrie 2022 a fost respinsă ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice" împotriva Agenției Relații Funciare și Cadastru, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat, privind recunoașterea valabilității contractului și încasarea datoriei (f.d. 121-132 vol. I).

Curtea de Apel Chișinău, prin decizia din 18 octombrie 2023, a admis apelul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice" și a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 12 octombrie 2022, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceiași instanță, în alt complet de judecată (f.d. 243-250 vol. I).

În ședința de judecată din 12 martie 2024, Instituția Publică „Agenția Servicii Publice" a înaintat cerere de concretizare a cerințelor împotriva Agenției Relații Funciare și Cadastru, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor al Republicii Moldova, solicitând:

constatarea faptului existenţei unui raport juridic obligaţional între Instituția Publică „Agenția Servicii Publice" şi Agenţia Geodezie, Cartografie şi Cadastru, generat de o obligaţie legală;

constatarea acţiunilor Agenţiei Geodezie, Cartografie şi Cadastru de nesemnare a contractelor de achiziţie publică prin procedura de negociere fară publicarea prealabilă a unui anunţ de participare ca fiind neregulamentare;

constatarea faptului executării obligaţiilor legale de evaluare/reevaluare a bunurilor imobile şi reformă funciară pentru anul 2018 de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice";

constatarea existenţei unei datorii a Agenţiei Geodezie, Cartografie şi Cadastru faţă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice" de 2 017 754,34 lei, rezultată din prestarea serviciilor cadastrale şi de evaluare;

constatarea faptului existenţei unei datorii a Agenţiei Geodezie, Cartografie şi Cadastru de 161 224,03 lei, care reprezintă TVA la serviciile prestate de Instituția

Publică „Agenția Servicii Publice” și emiterea unei hotărâri judecătoreşti, care să ţină loc de contract, cu obligarea achitării datoriei formate din prestarea serviciilor cadastrale şi de evaluare, în sumă de 2 017 754, 34 lei şi 161 224, 03 lei (f.d.16-29 vol.II).

La 13 iunie 2024, avocatul Chisilița Corneliu în interesele Agenţiei Geodezie, Cartografie şi Cadastru a depus cerere privind aplicarea excepției de tardivitate în privința pretențiilor privind constatarea faptului existenţei unui raport juridic obligaţional între Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” şi Agenţia Geodezie, Cartografie şi Cadastru, generat de o obligaţie legală; constatarea acţiunilor Agenţiei Geodezie, Cartografie şi Cadastru de nesemnare a contractelor de achiziţie publică prin procedura de negociere fară publicarea prealabilă a unui anunţ de participare ca fiind neregulamentare; constatarea faptului executării obligaţiilor legale de evaluare/reevaluare a bunurilor imobile şi reformă funciară pentru anul 2018 de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”; constatarea existenţei unei datorii a Agenţiei Geodezie, Cartografie şi Cadastru faţă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” de 2 017 754,34 lei, rezultată din prestarea serviciilor cadastrale şi de evaluare și constatarea faptului existenţei unei datorii a Agenţiei Geodezie, Cartografie şi Cadastru de 161 224,03 lei, care reprezintă TVA la serviciile prestate de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” (f. d. 31-33 vol. II).

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 iulie 2024 a fost admisă excepția de tardivitate formulată de reprezentantul pârâtului Agenția Geodezie, Cartografie și Cadastru, avocatul Corneliu Chisilița. S-au respins ca fiind tardive capetele de cerere din acțiunea concretizată înaintată de reclamant Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” cu privire la constatarea faptului existenței unui raport juridic obligațional între Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” și Agenția Geodezie, Cartografie și Cadastru, generat de o obligație legală; constatarea acțiunilor Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru de nesemnare a contractelor de achiziției publică prin procedura de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare ca fiind neregulamentare; constatarea faptului executării obligațiilor legale de evaluare/reevaluare a bunurilor imobile și reformă funciară pentru anul 2018 de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”; constatarea existenței unei datorii a Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru față de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” în mărime de 2017754,34 lei rezultată din prestarea serviciilor cadastrale și de evaluare; constatarea faptului existenței unei datorii a Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru în mărime de 161 224,03 lei care reprezintă TVA la serviciile prestate de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Instituția Publică „Agenția Servicii

Publice” împotriva Agenției Geodezie, Cartografie și Cadastru, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat și Ministerul Finanțelor privind recunoașterea valabilității contractului și încasarea datoriei.

Conform art. 395 alin. (1) din Codul civil, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acțiune. Dreptul la acțiune se naște la data când persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Astfel, prescripţia extinctivă este termenul, la expirarea căruia în cazul în care acţiunea n-a fost înaintată, se stinge dreptul civil, apărut în urma delictului civil, la admiterea acţiunii - dreptul la apărare pe calea acţiunii civile – dreptul la acţiune.

Expirarea prescripţiei extinctive nu duce la încetarea dreptului subiectiv civil încălcat, ci stinge dreptul subiectiv civil la apărare pe calea acţiunii civile. De aici rezultă că prescripţia extinctivă este determinată ca termenul pentru apărarea dreptului pe calea acţiunii în justiţie (dreptul la admiterea acţiunii) a persoanei, dreptul căreia a fost încălcat.

Astfel, Colegiul judiciar, reieșind din prevederile normei enunțate, reține că, termenul de prescripție extinctivă începe să curgă de la data nașterii dreptului la acţiune, dreptul la acţiune operându-se de la data de cînd persoana a aflat sau trebuia să afle despre încălcarea dreptului.

Colegiul judiciar remarcă faptul că excepţia de tardivitate este, de regulă, un mijloc de apărare utilizat de către pârât în procesul civil. Totodată, diferă şi modalitatea de examinare a acestor două mijloace de apărare: obiecţia material-juridică de prescriere a dreptului la acţiune (sau de tardivitate) nu împiedică analizarea celorlalte obiecţii materiale şi nici examinarea fondului cauzei; iar admiterea excepţiei procesuale de tardivitate va duce la respingerea acţiunii, fără ca instanţa să mai analizeze celelalte obiecţii materiale sau fondul cauzei.

În acest sens, instanţa de judecată, odată ce stabileşte că, într-adevăr, dreptul la acţiune este prescris, este împiedicată să cerceteze fondul dreptului.

În speță, Colegiul judiciar relevă că deși prima instanță a constatat ca fiind depuse tardiv capetele de cerere din acțiunea concretizată înaintată de Instituția Publică Agenția Servicii Publice, nu a indicat momentul începerii termenului de prescripție. Or, instanța era obligată să indice începutul curgerii termenului de prescripție, dar și în ce măsură cerințele concretizate sunt înglobate în pretențiile privind recunoașterea valabilității contractului și încasarea datoriei.

La fel, Colegiul menționează că deși s-a dispus respingerea unor capete de cerere din acțiunea depusă de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, rămâne incertă pretenția cu privire la recunoașterea valabilității contractului și încasarea datoriei.

Colegiul judiciar notează că orice abordare contrară celei stabilite mai sus ar fi de natură să manifeste un formalism excesiv şi să îngrădească justiţiabililor, în mod nejustificat, accesul la justiţie.

Totodată, în accepţiunea Curţii de la Strasbourg, „formalismul excesiv" poate fi contrar obligaţiei statului de a garanta un drept practic şi efectiv de acces la un tribunal (a se vedea Zubac v. Croaţia, 05 aprilie 2018, §§ 96-97).

Cu toate acestea, instanţa de fond a omis să ofere o analiză minuţioasă a circumstanțelor care denotă tardivitatea parţială a pretențiilor din acţiune, aceasta rezumându-se la indicarea, cu titlu general, a faptului că, la caz sunt prescripse cinci pretenții din acțiunea concretizată. Or, nu este clar în ce măsură poate fi examinată ulterior pretenția privind emiterea unei hotărâri judecătoreşti care să ţină loc de contract cu obligarea achitării datoriei formate din prestarea serviciilor cadastrale şi de evaluare, în sumă de 2 017 754, 34 lei şi 161 224, 03 lei, dacă acestea nu sunt interdependente pretențiilor prescrise.

Pertinentă este şi jurisprudenţa CtEDO, care a subliniat importanţa termenelor pentru certitudinea juridică, în contextul dreptului la un proces echitabil.

Colegiul subliniază că, sub aspect procesual, accesul liber la justiţie se materializează în prerogativele pe care le implică dreptul la acţiune, ca aptitudine legală ce este recunoscută de ordinea juridică oricărei persoane fizice sau juridice care pretinde un drept împotriva unei alte persoane ori are un interes pentru constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept. Legiuitorul poate stabili anumite condiţii privind exercitarea drepturilor civile subiective, nerealizarea cărora poate duce la stingerea acestor drepturi. Asemenea condiţii se referă, inclusiv la limitele temporale de apariţie, exercitare sau apărare a drepturilor civile, numite în dreptul civil „termene". Acestea sunt perioadele de timp, în cadrul cărora titularii drepturilor subiective civile sunt împuterniciţi să-şi realizeze drepturile, nerealizarea acestora fiind sancţionată cu pierderea lor.

În context, Colegiul statuează că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanţa judecătorească în mod obligatoriu îşi expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Completul de judecată reamintește că articolul 6 § 1 din Convenție implică, din partea „instanței", obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, a argumentelor și a probelor prezentate de către părți (Perez v. Franța [MC], nr. 47287/99 din 12 februarie 2004, § 80; Loupas v. Grecia, nr. 21268/16 din 20 iunie 2019, § 37; Capacchione v.Republica Moldova din 30 noiembrie 2021, § 19).

De asemenea, potrivit jurisprudenţei constante a Curţii Europene pentru Drepturile Omului, acest articol obligă instanțele să își motiveze deciziile sale.

Întinderea obligației de motivare poate varia în funcție de natura deciziei și trebuie analizată în lumina circumstanțelor fiecărei cauze. Fără a necesita un răspuns detaliat la fiecare argument invocat de către un reclamant, această obligație presupune, totuși, că o parte la procedura judiciară poate aștepta un răspuns specific și explicit la acele argumente care sunt decisive pentru rezultatul procedurii în cauză (Paixão Moreira Sá Fernandes v. Portugalia, nr.78108/14 din 25 februarie 2020, § 71 şi cauzele citate în aceasta; Caraman v. Republica Moldova din 16 februarie 2021, § 23).

În această ordine de idei, Colegiul, reținând situația în care instrumentul procedural cu privire la admiterea excepției de tardivitate a fost utilizat defectuos, conchide lipsa temeiurilor care ar justifica menținerea încheierii emise de instanța de fond.

Prin urmare, pentru a evita încălcarea dreptului fundamental al părţii de acces la justiţie, luând în consideraţie circumstanţele stabilite în speţă, Colegiul judiciar ajunge la concluzia de a admite recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”, de a casa încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 iulie 2024, cu restituirea cauzei spre rejudecare în aceiași instanță şi în același complet de judecată.

În conformitate cu art. 423-424, art. 427 lit. b), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial şi de contencios administrativ al Curții de Apel Chișinău,-

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Instituția Publică „Agenția Servicii Publice”.

Se casează încheierea Judecătoriei Chișinău (sediul Centru) din 31 iulie 2024, emisă în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către Instituția Publică „Agenția Servicii Publice” împotriva Agenției Relații Funciare și Cadastru, intervenient accesoriu Serviciul Fiscal de Stat, privind recunoașterea valabilității contractului și încasarea datoriei, cu restituirea cauzei spre rejudecare în aceiași instanță şi în același complet de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedintele completului,
Judecătorul: Panov Ana

Judecătorii: Malîi Ala

Mămăligă Natalia